

ת"פ 12890/10/13 - מדינת ישראל נגד ס' (ב' ע') מ'

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 12890-10-13

מדינת ישראל נ' מ'

לפני השופט יצחק כהן

18.3.2014

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד גב' שרון אייל [פמח"פ]

נגד

ס' (ב' ע') מ'

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד מוחמד ענאבסה (ס. ציבורית)

גזר דין

1. בעקבות הסדר טיעון שנעשה בין הצדדים, הוגש נגד הנאשם כתב אישום מתוקן (סומן "הט/1"). הנאשם הודה בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן, ועתה, לאחר שהוגש תסקיר מבחן כמצוות הדין, בא אני לגזור את דינו.
2. על פי כתב האישום המתוקן, הנאשם התקשר אל סבו א', וביקש, כי ייתן לו שטח אדמה בכפר *****, מכיוון שסבר כי סבו, שחילק אדמות לבניו, נתן אדמות טובות יותר לדודיו מזו שקיבל אביו המנוח. סבו של הנאשם השיב לנאשם, כי אינו יכול לתת אדמות נוספות לנאשם וכי אביו קיבל את חלקו. בעקבות זאת הנאשם קילל את סבו, ואיים כי ישרוף את הנגריה שבבעלות דודו מ'.
3. על רקע האמור לעיל, בתאריך 23/9/13, הצית הנאשם במזיד חלק ממבנה הנגרייה. הנאשם הדליק קרטון באמצעות מצית, וזרקו אל תוך מבנה הנגרייה. כתוצאה מכך נדלקו מספר קרטונים שהיו במקום, וגרמו לעשן ולפיח שהצטבר על תקרת הנגרייה ובמקומות הסמוכים למקום ההצתה. כמו כן הצית הנאשם גג של מחסן, הצמוד למבנה הנגרייה, וגרם לחריכת גג הפלסטיק של המחסן.

4. בהמשך אותו יום, הנאשם התקשר אל סבו ושאל אותו אם ייתן לו אדמה. שוב השיב לו הסב שאין לו אדמה, ובתשובה לכך אמר לו הנאשם: "היום הדוד מ' קיבל את "המכה" ומחר יקבל יותר, אני אשרוף לו הכל". הנאשם ביקש מסבו, כי ימסור דברים אלה לדודו, ובעקבות דברים אלה הגיש הסב תלונה למשטרה נגד הנאשם.

5. בתאריך 24/9/13 התקשר הנאשם לסבו ואמר לו: "אתה פנית למשטרה, אתה הגשת תלונה נגדי, אין בעיה אני אעצר יום ואז כששתחרר אני אפגע בך".

6. על רקע העובדות הנ"ל, בהן הנאשם הודה, הורשע הנאשם בביצוע העבירות הבאות:

(א) הצתה, עבירה לפי סעיף 448 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן - "חוק העונשין").

(ב) איומים (מספר עבירות), עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין;

(ג) הטרדת עד, עבירה לפי סעיף 249 לחוק העונשין.

7. במסגרת הראיות בשלב הטיעונים לעונש, שמעתי עדויותיהם של סבו של הנאשם ודודו. דודו של הנאשם טען כי נפגע נפשית ממעשיו של הנאשם, אשר ביקש לפגוע במקור פרנסתו, מה עוד, שמעל לנגריה מצויה דירה המוחזקת על ידי בנו של הדוד. דודו של הנאשם אף הוסיף, שאך בנס האש לא תפסה מתקן לשאיבת נסורת ופחי צבע דליקים שאוחסנו בנגריה. דודו של הנאשם הוסיף, כי קיווה שתיעשה סולחה, אך בינתיים הסכסוך עדיין קיים.

סבו של הנאשם מסר בדבריו, כי הוא עדיין חושש מהנאשם, שכן הנאשם לא הפסיק לאיים עליו, לקללו ולהטרידו, והוא עדיין מקבל טלפונים ממספרים חסויים, ועל כן אינו ישן בלילות עקב כך.

8. כאמור, קודם שבאתי לשמוע ראיות וטיעונים לעונש, הורתי לשירות המבחן להגיש תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם.

בתסקיר סקרה קצינת המבחן את נסיבותיו האישיות של הנאשם והתמודדותו עם מציאות מורכבת שנוצרה לאחר פטירת אביו. הנאשם נשר מלימודיו לאחר שמונה שנות לימוד, כדי לסייע בפרנסת המשפחה, ועבד בנגריה של דודו. לאחר שנפצע בעבודתו, החל לעבוד בעבודות בניין עד למעצרו העכשווי.

בפני קצינת המבחן, הביע הנאשם חרטה עמוקה ורצון שדודו וסבו יסלחו לו, והדגיש בפניה כי מעשיו נבעו מתסכול מכך שהם לא התייחסו אליו כראוי ולא סייעו לו במצוקתו הכלכלית. קצינת המבחן סבורה, כי הנאשם הצליח לבחון התנהגותו הבעייתית ולגלות מודעות והכרה בחומרת מעשיו ואף ביטא חרטה על כך. עם זאת, להתרשמות קצינת המבחן, חרטה זו הינה "ברמה ההצהרתית בלבד ומתוך ריצוי", כאשר במקרים קיצוניים הנאשם מתקשה לווסת את דחפיו ונוטה לאבד שליטה.

בתסקיר המבחן מביאה קצינת המבחן את התלבטותה, כאשר מצד אחד מדובר בצעיר ללא עבר פלילי, אך הוא אינו מודע לכשלו ההתנהגותיים ולא ניתן לשלול הישגות אלימה בעתיד. על כן, בסיפא לתסקיר המבחן נמנעה קצינת המבחן מליתן המלצה טיפולית, אך הוסיפה, שמאסר בפועל שירוצה בין כתלי בית הכלא, לתקופה ארוכה וממושכת, עלול לחשוף את הנאשם בגילו הצעיר לנורמות התנהגות וחשיבה העבריינית, וקיימת סכנה כי ינוצל על ידי עבריינים בוגרים וחזקים ממנו.

9. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על חומרת עבירת ההצתה שבוצעה על ידי הנאשם, וכן על איומיו של הנאשם כלפי סבו, וזאת משום שלא היה מרוצה מחלקת האדמה שסבו נתן לאביו המנוח. במקרה זה לעבירת ההצתה חומרה מיוחדת, שכן בנגריה, מעצם טיבו של המקום, מצויים חומרים דליקים. באת כוח המאשימה הוסיפה, כי הנאשם הוא צעיר שלא היסס לאיים על סבו בן ה-82, ולהצית ולפגוע ברכושו של דודו, ואף המשיך לאיים לאחר ההצתה. הסכסוך עדיין קיים, והמתלוננים מבקשים את הגנת בית המשפט מפני הנאשם מכיוון שהם פוחדים ממנו.

בהתייחסה לתסקיר המבחן, ציינה באת כוח המאשימה, כי עולה מהתסקיר שהנאשם במקרים קיצוניים מתקשה בוויסות דחפיו ומאבד שליטה, והוא רואה עצמו כקורבן ולא מתייחס לנזק שהוא גרם למתלוננים. בנוסף מפנה את בית המשפט לכך שהתסקיר אינו שולל הישגות המעשים ואף רמת הסיכון של הנאשם מוערכת כבינונית ואף אין המלצה לטיפול.

לדעת ב"כ המאשימה, יש לראות את שלוש העבירה כמסכת אחת, ולקבוע בגינן מתחם עונש הולם אחד. לדעת באת כוח המאשימה, מתחם העונש ההולם הוא בין שלוש לחמש שנות מאסר, לריצוי בפועל. באת כוח המאשימה הגישה במסגרת טיעונה אסופת פסיקה.

10. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הינו כבן 18.5 שנים, ללא עבר פלילי. לאור גילו הצעיר של הנאשם, הנמנה על קבוצת "הבגירים הצעירים", לשיקולי השיקום יש משקל מכריע בגזירת העונש. בא כוח הנאשם עמד על נסיבות חייו הקשות של הנאשם, ועל כך שהיה עליו להתמודד עם מציאות חיים מורכבת לאחר פטירת אביו ולאור מחלת אמו.

לטענת בא כוח הנאשם, פנייתו של הנאשם אל הסב נבעה מתוך לחץ ותסכול, כשגילה שאין לו אדמה לבנות את ביתו. בשל גילו הצעיר הוא לא הפעיל את שיקול הדעת כראוי. לטענת בא כוח הנאשם מטרת הנאשם היתה לקבל תשומת לב מקרובי משפחתו, ובינתיים, המניע שעמד מאחורי ביצוע העבירה בא על פתרונו, מאחר והוחלט כי הוא ואחיו יבנו בית מעל בית הוריו.

בא כוח הנאשם הוסיף וטען, כי הנאשם הפיק את הלקחים בעקבות מעצרו ומעצר הבית הממושך, הבין כי טעה, ונטל אחריות על המעשה. לדעת בא כוח הנאשם, עבירת ההצתה במקרה זה היא במדרג הנמוך. לדעת בא כוח הנאשם, במקרים חמורים יותר ניתנו עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. אף בא כוח הנאשם הגיש אסופה של פסקי דין.

11. הנאשם בדבריו אמר כי הוא מודה בטעותו, והיה רוצה לעשות "סולחה" עם המתלוננים, אך האחרונים אינם רוצים.

12. ריבוי עבירות (סעיפים 40 י"ד ו- 40 י"ד (4) לחוק העונשין):

הנאשם הורשע במספר עבירות שביצע, אך הנני סבור כי יש לראות בעבירות אלה כעבירות שנעברו במסגרת אירוע אחד. לפיכך, מתחם העונש ההולם ייקבע לכל העבירות גם יחד, ואף העונש שיושת על הנאשם יהיה עונש כולל בגין כל העבירות גם יחד.

13. קביעת מתחם העונש ההולם, ונסיבות הקשורות בביצוע העבירות (סעיפים 40ג, 40ט' - 40 י"א לחוק העונשין):

(א) העיקרון המנחה בקביעת "מתחם העונש ההולם" הוא "עיקרון ההלימה". על פי עיקרון זה יש לקיים יחס הולם בין חומרת המעשה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, מחד גיסא, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו, מאידך גיסא. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב במידת הפגיעה בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, במידת הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה על ידי הנאשם. נסיבותיו האישיות של הנאשם, כמו גם נסיבות אחרות שאינן קשורות לביצוע העבירה, תילקחנה בחשבון בשלב הבא, הוא שלב קביעת העונש.

(ב) בסעיף 40ט' לחוק העונשין פורטו שיקולים שונים, שאינם מהווים רשימה סגורה, שעל בית המשפט להתחשב בהם, ככל שבית המשפט סבור שהן משפיעות על חומרת המעשה ועל אשמו של הנאשם. בהתייחס לעניין שלפני, יש להביא בחשבון את הערך החברתי המוגן שנפגע, התכנון שקדם לביצוע

העבירה, הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, הנזק שנגרם או הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה.

(ג) בהתייחסו לעבירת ההצתה, קבע בית המשפט העליון בע"פ 7496/12 **זיתוני נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגר "נבו" - 24.6.2013), מפי כב' השופט א' רובינשטיין:

"למותר יהיה להכביר מלים על חומרתה של עבירת ההצתה בה הורשע המערער, לגביה נאמר כי "טבעה של הצתה שראשיתה ידוע, אולם כיצד תתפשט ומה יהיה היקף הנזק הכרוך בה, הוא עניין שלמציית, בדרך כלל, אין שליטה עליו. מכאן חומרתה היתרה של עבירה זו, ועל כן חייב העונש הנגזר בצידה לתת מענה לשיקולי גמול, מחד, והרתעת הרבים, מאידך" (ע"פ 2599/07 **קריין נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגר "נבו" - 2007), השופט לוי); ובעניין אחר נזדמן לי לציין, כי "נוכח הסכנה המיוחדת, הבלתי נשלטת, שבעבירות אלה - שהרי בהן 'תצא אש ומצאה קוצים ונאכל גדיש או הקמה' (שמות, כ"ב, ה'), ואחריתה מי ישורנה - יש צורך בענישה מרתיעה, שכלל תהא כליאה" (ע"פ 3074/07 **מדינת ישראל נ' אבו תקפה** (פורסם במאגר "נבו" - 2008))."

(ד) בתי המשפט נדרשו לעסוק בעבירת ההצתה בתדירות גבוהה, וישנה תמימות דעים כי עבירת ההצתה, שתחילתה ידועה "ואחריתה מי ישורנה", היא עבירה חמורה לא רק בשל הסכנה האינהרנטית שבה, אלא בשל המסר העברייני האלים העולה ממנה. על כן, הפסיקה קבעה כי הענישה בעבירת ההצתה מחייבת עונש מאסר (ע"פ 4700/12 **אראל חנוב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגר "נבו" - 19.9.2012)). לא בכדי קבע המחוקק עונש מרבי 15 שנות מאסר לעבירה זו, אף במקרים ללא כוונה לפגוע בנכס ציבורי או בבני אדם (ע"פ **מילאד סורי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגר "נבו" - 8.11.2012)). עם זאת, נקבע כי "לא תמיד מצאה ההתייחסות המחמירה את ביטויה ב"שורה התחתונה" של העונשים שהוטלו" (ע"פ 3210/06 **עמארה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגר "נבו" - 18.3.2007)). לאחר כניסת תיקון 113 לתוקף נקבע כי "קיים טווח ענישה רחב וכל מקרה נבחן לפי נסיבותיו" (ע"פ 3116/13 **ויאם קבלאן ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגר "נבו" - 15.10.2013)).

(ה) להלן אתייחס למספר פסקי דין שניתנו בשנים האחרונות:

(1) בע"פ 60/12 **חיים עמר נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגר "נבו" - 7.11.2012), המערער, שפוטר מעבודתו, הצית את בית העסק בו עבד בשלושה מוקדים שונים, באמצעות חומר דליק. האש שהוצתה, התפשטה ממרכז העסק אל חלקו הקדמי והאחורי של העסק, ובשל עוצמת האש קרסה הגלריה שבמרכזו. כוחות כיבוי אש שהוזעקו, הגיעו לכבות את הדליקה. בית

המשפט התייחס לעוצמת האש ולנזק שנגרמה ועל כך שכוונת המערער היתה לגרום נזק חמור, ולולא תגובת הכבאים האש היתה מתפשטת למבנים נוספים ולגרימת נזק גדול יותר. המערער היה צעיר בגילו ולא נטל אחריות על מעשיו, אך בית המשפט היה ער למצוקה שנקלע בעקבות פיטוריו. המערער נדון ל-4 שנות מאסר בפועל ושנת מאסר על תנאי למשך 3 שנים לכל עבירה מסוג פשע. נקבע כי העונש הוטל עליו הוא "הולם ומאוזן" גם אם הוא עומד על "הצד הגבוה במתחם הענישה".

(2) בע"פ 4006/12 **אריק מלאך נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגר "נבו" - 24.1.2013) הצית המערער במזיד בית עסק, והנזק היה רב. בית משפט קמא ציין, כי ניתן למצוא בפסיקה "קשת רחבה של עונשים בעבירות הצתה", התלויה בנסיבותיו ובמאפיינים הייחודיים של המקרה הקונקרטי. במקרה זה נקבע, בין יתר השיקולים, לסיכון שהסב הנאשם במעשיו, לאופן ביצוע ההצתה ולתוצאותיו, למאפייני המקום שהוצת, לעברו של הנאשם ולמניעיו. המקרה לימד על תכנון מוקדם והכנות רבות שנועדו לשלוח אש ולגרום לנזקים כבדים. מיקום המבנה במרכז המסחרי לימדה על אפשרות כי האש עלולה היתה להתפשט למבנים סמוכים ולפגוע בהם. כמו כן התייחס בית משפט קמא לעבירה שבוצעה שעה שתלוי ועמד נגד המערער עונש מאסר מותנה בר הפעלה לתקופה של שנתיים, והמערער אף השתחרר כארבעה חודשים טרם ביצוע ההצתה לאחר ריצוי עונש מאסר של עשר שנים. המערער נדון ל-42 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו, וכן הופעל עונש מאסר מותנה שעמד נגדו ו-6 חודשי מאסר על תנאי במשך שנתיים לכל עבירה מסוג פשע. כמו כן חוייב בתשלום פיצויים למתלונן בסך 30,000 ₪. נקבע כי בית משפט קמא לא סטה ממדיניות הענישה הראויה וכי העונש שהושת על המערער הינו מאוזן וראוי.

(3) בע"פ 4311/12 **מילאד סורי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגר "נבו" - 8.11.2012), המערער הצית מכונית של קרובת משפחתו. חלקו האחורי של תא הנוסעים וחלקו הקדמי ניזוקו. המערער ביצע את מעשה ההצתה לאחר שהבין כי המתלוננת אינה מעוניינת בקשר עימו. בית משפט קמא גזר על המערער 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו (22 יום), מאסר על תנאי למשך שנה למשך שנתיים בגין עבירת הצתה ופיצוי למתלוננת בסך 17,000 ₪. בית המשפט העליון קיבל את הערעור לאחר התלבטות, ולמרות האמירה כי העונש שנגזר על הנאשם הינו מתון וככלל ראוי להטיל עונש מאסר בפועל בגין עבירה זו, והגיע למסקנה כי בנסיבות העניין ניתן לחרוג מרף הענישה הנוהג. בית המשפט העליון המיר את עונש המאסר לעונש בעבודות שירות בשל גילו הצעיר, היעדר עבר פלילי, היותו בעל אורח חיים נורמטיבי ולפני ביצוע המעשה עמד לנסוע ללמוד בחו"ל, הפקיד כספי הפיצויים למתלוננת מיידית, השתתף בקבוצה טיפולית ולאור המלצה חיובית של שירות המבחן.

(4) בע"פ 7887/12 **מאיר שאול נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגר "נבו" - 24.4.2013), הצית

המערער ציוד שהיה מאוחסן במגרש, והיה שייך לאדם עמו היה לו סכסוך. בגזירת העונש הביא בית המשפט בחשבון את גילו של הנאשם, מצב בריאותו, הרקע הנפשי של המערער ועברו הפלילי הלא מבוטל. המערער נדון ל-30 חודשי מאסר בפועל, ובית המשפט דחה את ערעורו על חומרת העונש, ואישר את מתחם העונש שנקבע בבית המשפט המחוזי - בין שנתיים לארבע שנים - אך קבע כי העונש שהוטל "נוטה לקולא".

(5) בע"פ 9427/11 **מדינת ישראל נ' בן אנידגר ואח'** (פורסם במאגר "נבו" - 16.2.2012), שני המשיבים הציתו משאית בשל תחרות עסקית בין המתלוננת לבין מעסיקו של משיב 1. המשיבים השליכו בקבוקים מלאי דלק שלתוכם הכניסו חתיכות בד, לאחר שניפצו את החלון. כתוצאה ממעשיהם נשרף תא הנוסעים והמשאית יצאה מכלל שימוש. בית משפט קמא גזר על המשיבים שישה חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, שנת מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים ופיצוי למתלוננת בסך 10,000 ₪ וכן קנס ע"ס 2,000 ₪. המדינה ערערה על גזר הדין שלטעמה אינו הולם את חומרת העבירה והוא מקל. בית המשפט העליון דחה ערעור המדינה, וקבע כי יש לתת משקל לשיקולים לקולא, לנסיבות האישיות של המשיבים, גילם הצעיר, העובדה כי אין להם עבר פלילי והמלצות החיוביות של שירות המבחן בעניינם, רצונם להשתלב בהליך טיפולי ולשרת בצה"ל לאחר ריצוי עונשם.

(ו) מהפסיקה שסקרתי, ומפסיקה נוספת, עולה, כי הגם שהכל מסכימים שמדובר בעבירה חמורה, הרי שטווח הענישה בעבירת ההצתה הוא טווח רחב. בנסיבות שלפניי, לצורך קביעת טווח הענישה, כי הנאשם בחר להצית את עסקו של דודו, מקום בו הועסק בעבר, כדי לפרוק את תסכולו על כך שסבו לא נעתר לבקשתו. הגם שבסופו של דבר היקף הנזק לא היה גדול, הרי שהסיכון היה גדול, שכן אין כל ספק שהנאשם ידע, שהנגריה קלה להצתה בשל חומרי הגלם המשמשים בעבודה בה. חומרה נוספת יש בכך, שמעל לנגריה מצויה דירת מגורים, שהנאשם סיכן אותה באופן חמור.

(ז) על כן, לאחר ששקלתי טענות באי כוח הצדדים, ובשים לב לנסיבות שיש צורך לשקול בקביעת מתחם העונש ההולם, הנני קובע, כי מתחם העונש ההולם במקרה שלפני הוא בין שתי שנות מאסר ועד ארבע שנות מאסר לריצוי בפועל.

14. **חריגה ממתחם העונש ההולם (סעיפים 40ה' עד 40ז' וסעיף 40י"ד(3) לחוק העונשין):**

(א) בית המשפט רשאי לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם שנקבע, מקום בו קיים סיכוי לשיקומו של הנאשם. עם זאת, מקום בו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם הם בעלי חומרה יתרה, אין לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם, אפילו השתקם הנאשם או שיש סיכוי של ממש שישתקם.

(ב) קצינת המבחן התלבטה באשר להמלצה שיש ליתן בעניינו של הנאשם, וסופו של דבר מצאה שלא ליתן המלצה טיפולית, ואף לא שללה סיכון להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם. בא כוח הנאשם סבור, כי קצינת המבחן נמנעה מליתן המלצה טיפולית בשל השפעה שהושפעה מהדברים שאמרו באוזניה סבו ודודו של הנאשם.

(ג) עם זאת, הנאשם נמנה על קבוצת "הבגירים הצעירים" (וראו: ע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגר נבו - 25.6.2013)), וביחס לנאשמים הנמנים על קבוצה זו יש ליתן משקל כבד לשיקולי שיקום. כמו כן, את העבירות שבביצוען הורשע, הנאשם עבר כ- 4 חודשים לאחר הגיעו לגיל 18.

(ד) על כן, בעניינו של הנאשם הנני סבור שיש מקום לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם.

15. קביעת העונש, ונסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיפים 40ג(ב), 40י"א ו- 40י"ד(2) לחוק העונשין:

(א) בקביעת העונש על בית המשפט להביא בחשבון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ובכלל זאת על בית המשפט להביא את נסיבותיו האישיות של הנאשם.

(ב) לנאשם, יליד שנת 1995, אין הרשעות פליליות קודמות, והוא הודה במיוחס לו, ונטל אחריות על מעשיו, לפני תחילת שמיעת הראיות. הנאשם צעיר בגילו, ואת העבירה עבר חודשים ספורים לאחר הגיעו לגיל 18 שנים. נסיבות חייו של הנאשם אינן קלות, היה נתון במעצר ולאחר מכן היה במעצר בית בבית אחותו.

(ג) לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ואת כל הנסיבות הצריכות לעניין, הנני דן את הנאשם ל- 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ולצד עונש זה יוטל על הנאשם עונש מאסר על תנאי וחובה לפצות את דודו, בעל הנגריה שניזוקה.

16. אשר על כל האמור לעיל, הנני מחליט כדלקמן:

(א) הנני דן את הנאשם ל- 20 (עשרים) חודשי מאסר, מתוכם 12 (שניים עשר) חודשים לריצוי בפועל, והיתר, 8 (שמונה) חודשים, לריצוי על תנאי, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים הנאשם לא יעבור עבירת הצתה לפי סעיף 448 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
עמוד 8

- (ב) כמו כן, הנני דן את הנאשם ל- 4 (ארבעה) חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא, שבמשך שנתיים לא יעבור הנאשם עבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז 1977 - Z.
- (ג) מתקופת המאסר שעל הנאשם לרצות על פי האמור בסעיף קטן (א) שלעיל, תנוכה התקופה שמיום 26.9.2013 ועד ליום 17.11.2013, ובסה"כ 53 ימים, בהם היה הנאשם נתון במעצר.
- (ד) הנני מחייב את הנאשם לשלם פיצויים בסך 5,000 ₪ לדודו, מ' א' מ'. בא כוח המאשימה יעביר למרכז לגביית אגרות קנסות והוצאות את פרטיו של דודו של הנאשם, ובמידת האפשר אף את מספר חשבון הבנק שלו.
- (ה) הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום ג', 1.4.2014 עד לשעה 10:00, בבית המעצר קישון, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשבידו תעודת זהות, והעתק מגזר דין זה. על הנאשם לתאם כניסתו למאסר עם ענף בטחון ומיון בשירות בתי הסוהר, בטלפונים 9787377 - 08 או 9787336 - 08.

ניתן היום, ט"ז אדר ב תשע"ד, 18 מרץ 2014, והודע בפומבי.

והודע לנאשם, כי הוא זכאי לערער על פסק הדין בתוך 45 ימים בפני בית המשפט העליון.

י' כהן, שופט